

talelser fra det ærede Medlem forundrede mig; men da jeg meget nødt vilde drage det ærede Medlems Erklæring i Tvivl, havde jeg ikke Andet at sige dertil end, at jeg maatte henvise ærede Medlemmer til, selv at undersøge Sagen og da navnlig, som naturligt var, henvise Statsrevisionen til at gjøre det. Dette Punkt foreligger nu oplyst fra Statsrevisionens Side, og det forekommer mig da at være fuldstændigt tydeligt, saa at der ikke mere kan være nogen Tvivl tilbage derom, at Ministeriet har kjendt eller i alt Fald burde have kjendt de Spørgsmaal om betydelige Overtskudelser, der allerede forelaa i 1873. Jeg skal nu heller ikke negte, at det er en ganske overordentlig paa-faldende Udtalelse fra en Kommissions Side, at den et halvt Aar, før et Byggeforetagende som Theatret skulde være særddigt, ingen Anelse har havt om, hvorvidt der kunde være Tale om Overtskudelser, som gaar op til 100 pCt. af den til Foretagendet af Staten givne Bevilling. Dette forekommer mig at være, — jeg kunde gjerne sige, — en kolossal Falliterklæring fra Administrationsens Side; men det forholder sig heldigvis, hvad jeg ganske fortelig skal dokumentere, heller ikke saaledes, thi det vilde ellers være ganske uforklarligt. Den Konto, som der er Spørgsmaal om at gjøre Anvendelse af her, nemlig Kontoen for ekstraordinære Udgifter, kaldes i Regnskabet Konto X, og paa denne Konto var der i Løbet af de tidligere Aar dels anvist forskellige Udgifter, og dels var der disponeret derover af Bygningskommissionen. Under 4de Septbr. 1873 meddeltes der, at Konto X var opbrugt, og der spurgtes derefter om, hvad man nu herefter skulde gjøre. Derpaa svarede Ministeriet, at de følgende Udgifter, der skulde anvises som Overtskudelser, skulde anvises paa forventet Tillægsbevilling. Under 23de Oktober 1873 skriver Theaterchefen til Ministeriet og udtaler sig om Umuligheden af af Theatrets Reservefond at afholde Udgifterne til Scenebelysning m. m., og denne Skrivelse slutter da med at sige: „hvorfor man maa henstille til Ministeriets nærmere Overveelse, at den optages under de Udgiftsbeløb, til hvis Afholdelse Ministeriet allerede er betænkt paa at søge de fornødne Midler ved en Tillægsbevilling til Finantsloven.“ Der forudsættes altsaa der, at der mellem Theaterchefen og Ministeriet allerede er ført Forhandlinger om Optagelse paa Tillægsbevilling af forskellige Udgifter, og paa forventet Tillægsbevilling er der da inden Udgangen af 1873 anvist Beløb af ca. 13,000 Kr. Men jeg skulde aldrig have dvælet herved, dersom det kun var et saa lille Beløb som 13,000 Kr., det dreiede sig om; men ved Siden deraf var der adskillige andre Spørgsmaal af langt større Omfang, som vare reiste og væsentlig afgjorte allerede i 1873. Allerede 30te Januar 1873 var der approberet en Bevilling til Raffineriet af 40,000 Kr. — dette skal jeg ikke dvæle ved, da

det fik sin Afgjørelse paa Finantsloven. Derimod var der under 7de August fremkommet saadanne Forhandlinger mellem Entreprenøren og den, der skulde udføre Varmeapparatet, at det maatte være klart, at dette Varmeapparat vilde medføre forøgede Udgifter. Under 2den Oktober 1873 var der approberet en Udgift paa ca. 30,000 Kr. til forøget Murtykkelse. Under 8de November 1873 var der approberet 30,000 Kr. til forbedret Scenebelysning. Disse Udgifter vare anviste under Forbehold af, at de skulde refunderes dels fra Udsmykningskontoen og dels fra Theatrets Reservefond. Den Anvendelse, man har gjort af disse forskellige andre Konti — jeg kan gjerne sige: som Skjærnbrødt for forskellige Overtskudelser — anser jeg for at være ganske uforstaaelig og uforsvarlig; thi ved Siden deraf var der allerede under 29de November 1872 meddelt det Udvalg, som behandlede Udsmykningskontoen, at denne var saaledes engageret, at den ikke kunde paatage sig noget Mere, og endelig blev det udtrykkelig tilkjendegivet under 2den December 1873, at det ikke var tilstedeligt deraf at afholde de Udgifter, der var Spørgsmaal om. Og med Hensyn til Theatrets Reservefond gjaldt altsaa det Samme. Under 23de Oktober 1873 skrev Theaterchefen til Ministeriet, at han ikke kunde tilraade yderligere Udgifter, anviste paa Theatrets Reservefond, thi den havde alle de Udgifter at afholde, som vare angivne under 24de Marts, og de vare yderligere vorede ved forskellige Poster siden hen, saa at man ikke kunde forsvare at afholde noget Mere af Reservefonden og derfor maatte henvise til Tillægsbevilling. Den sidste af de Datoer, jeg har nævnt, er 2den December. Under 15de December blev Tillægsbevillingen forelagt her i Folkethinget; altsaa paa den vilde Ministeriet have kunnet ansøge betydelige af de Udgifter, som jeg her har nævnt, uden at jeg derfor vil sige, at det var muligt at angive dem alle; navnlig var Varmeapparatet den Gang endnu ikke anlagt. Men Tillægsbevillingen laa til Behandling her hele Vinteren og blev ikke endelig vedtaget før 25de Marts 1874. Naar det i den Erklæring, som den Gang forelaa fra Ministeriet, hedder: „Da der for de forskellige Spørgsmaal om Overtskudelser, som ikke vilde kunne dækkes ved de til Naadighed staaende Midler ved Begyndelsen af 1874“, og det ved Siden deraf hedder, at man endnu ved Udgangen af 1873 havde Penge til Disposition paa Konto X, saa forekommer det mig, at det ikke er muligt at forene dette med de Oplysninger, som nu tydelig foreligger fra Statsrevisionen. I 1874 kom jo det afgjørende Punkt, da den nye Bygningskommission blev indsat. Indtil 28de Februar var der ikke noget Væsentligt approberet, kun et Beløb af ca. 6,000 Kr., som jeg ikke skal dvæle ved. Men under 26de Februar udstedte den daværende Kultusminister Fuldmagt til Statsraad Meldahl til at afholde de Udgifter, som han ansaa fornødne